

زانست و زانیاری خودا له ئاینی ئیسلامدا ئاماده کردنی: شاهۆ ب. رۆژهه لات

باسه که به پرسیارئ دەس پێده کهم ئه ویش ئه وهیه که ئایا "الله" زانا و خاوهن زانیارییه له دینی ئیسلامدا یان نه زانه و نه خوینده وار؟

ههر وهک ده زانین که له کتییی قورئاندا ئامازه کراوه به نه وه و نو ئیو که ئه و نیوانه هه موو نیوی خودان و له لایهن موسلمانه کانه وه ریژی تایبه تیان بو داده ندریئت. یه کئ له و نیوانه "علیم" یان "عالم" ه به مانای "زانا" و "شت زان" و "دانیشمه ند". ههر وه ها له زۆر جیگای قورئان خودا خوئی به ئاگادار و شاره زای هه موو شتی ده زانی و ده لئ که هیچ تهر و وشکی نییه که باسی لئ نه کرابیئت و یان هیچ بهرگئ له دار بهر نابیته وه مه گهر به زانیاری و ئیزنی من. له ئایه ی 26 سوره ی "کهف" دا ده لئ: "بلی، که (الله) باشتر له هه مو کهس ده زانی ئه وان (مه به ست ئه سحابی که هفه) چ ماوه یه ک له و کیوه دا بوون. ئه و ئاگاداری هه مو رازه کانی شار دراوه ی ئاسمانه کان و زهویه و زۆر ده بیئی و زۆر ده بیسی و ئیجازه نادات به هیچ کهسی که له حوکمی ویدا شه ریک بیئت."

له ئایه ی 7 سوره ی "مجادله" دا نووسراوه که: "ئایا نازانی که هه رچی له ئاسمانه کان و زهویه؛ ئه وه (الله) زانیاری به سه ردا هه یه. هیچ رازی نیه که سی کهس به یه کتری نه لئین، مه گهر ئه وه ی که خودا چواره م بیئت و نه پینچ کهس، مه گهر ئه وه ی که (الله) شه شه م بیئت، نه زیاد و نه زۆر، له هه ر شوینی بیئت ئه وه (الله) له گه ئیانه."

به پیی ئه و چهن ئایه ته و هه ر وه ها ئایه ته کانی تری قورئان ئه وه ده رده که وئ که الله ئاگاداری هه موو ئه و ئیسانه یه که له ئاسمانه کان و زهوی روو ده دن و یان هه ر شتی که قه راره له داها توودا بیته پیش. الله ده زانی که له میشکی مرو فقه کان دا چ ده گوزه ریئت و بگه ره ئه گه ر وشه یه کیش له لایهن جندو که و ئونسه وه به کار بیئت ئه و خودا ئاگای لئییه. هیچ شتی نییه له و دوونیا یه که بتوانین له خودای وه شارین. الله ده زانی که له ده لکانی ئیمه دا چی تی دایه.

ئه و قسانه ی که باس کران ئه وه ده سه لمینن که زانیاری و زانستی خودا شتیکی بی سه ر و بنه و وه ک ئیسلامیه کان ده لئین ئه زه لی و ئه به دیه و هه تا هه تایه هه یه و بووه و ده بیئت. هه لبه ت ئه وه مان له بیر نه چی که زانستی الله وه ک زانستی مرو ف نییه که هه ر رۆژ پیویستی به زیاد بوون هه بیئت، به لکو زانیاری الله ته واوه و هیچ کهم و که س ریه کی نییه. ئه گه ر ئایه ته کانی قورئان چا و لئ بکه یین زۆر ئایه هه ن که باس له شتی ده که ن که خودا له وه پیش ئاگاداری نه بووه و دواتر و له زمانی که سانی تره وه فیری بووه. له ئایه ی 140 سوره ی "العمران" دا ها تووه که: "ئه گه ر (له شه ری احد) زه ره ر و ئاسیپی به وه گه یشت؛ به دوژمنای ئیوه ش (له شه ری به در) شکست و زه ره ری زۆر گه یشت، هه ر وه ک ئه وان کۆلیان نه دا، ئیوه ش پیویسته سه بر بکه ن، ئیمه (شکست و پیرو ز بوون) ده گه ریینه وه بو نیو خه لک تا بزانی که ئه وان ه ی ئیمانیا ن ه یناوه، چ که سانیکن تا له ئیوه ئیمان دارانی که له سه ر دینیان ده مینه وه، شاهیدی خه لکی تر بکه ن. به راستی که خودا سنه مکارانی خو ش ناویت."

له ئایه ی 143 سوره ی "بقره" دا نووسراوه که: "... ئیمه قبیله که ی تو مان گو ری، بو ئه وه ی که بزانی چ که سی له گه ل پیغه مبه ره و چ که سی دژی پیغه مبه ر."

له ئایه ی 166 سوره ی "آل عمران" ده لئ که: "رۆژی که دوو ده سته رووبه رووی یه ک بوونه وه (مه به ست شه ری احده)، هه ر چی به ئیوه گه یشت ئه وه له لایهن (الله) وه بوو تا بزانی که ئیمان داران کیین و مونا فیقان کیین." له ئایه ی 12 سوره ی "کهف" دا ده لئ که: "ئیمه ئه وانمان (ئه سحابی که هف) له خه و هه لستاند، تا بزانی کامیک له و دوو ده سته یه مه ودا ی خه وی خو یان باشتر حیساب کر دووه."

له ئايه‌ی 21 سوره‌ی "سباء" نووسراوه كه: "ئهو (شه‌یتان) سه‌يته‌ره‌ی نبييه به سهر خه‌لكدا، مه‌گهر ئه‌وه‌ی بزانیين كه كئ ئيمانی به ئاخرت هه‌يه و كئ شه‌كی له‌ودا هه‌يه...". له ئايه‌ی 255 سوره‌ی "بقره" دا خودا زۆر تاريفی خۆی ده‌كات و ده‌لئ: "... چوارچيۆه‌ی زانستی (الله) له ئاسمانه‌كان و زه‌وی به‌ربلاوتره...".

ئهو ئايه‌تانه به جوانی ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌خه‌ن كه الله چه‌نده ناشيانه بۆ مه‌سه‌له‌كان ده‌روانیت. له چه‌ن ئايه‌دا ده‌لئ خودايه‌كه كه له ميشك و پييست و خويینی هه‌موو كه‌سێ دايه و پييش ئه‌وه‌ی كه شتێ خه‌لق بكات سه‌ره‌نجام و دوا‌روژه‌كه‌ی ده‌زانی؛ به‌لام له ئايه‌ته‌كاني‌تردا به زه‌لیلی و بي‌ده‌سه‌لاتيه‌وه ده‌روانیت به‌نده‌كاني تا بزانی كئ به راست له‌گه‌لێه‌تی و كئ درۆی له‌گه‌ل ده‌كات. بۆ ويینه له ئايه‌ی 140 سوره‌ی "ال‌عمران" دا رۆژئ خويینی هيندئ له به‌نده‌كاني ده‌ريژيئت به ده‌ستی هيندئ به‌نده‌ی‌تری تا بزانی كه كامه‌يان ئيمان‌داری راست و به‌ر حه‌قن و كامه‌يان ئيمانیان ناته‌واوه. ئه‌گهر خودا ئاگاداری هه‌موو شتيكه، ئه‌دی ئهو هه‌موو تاقي كردنه‌وه‌ی له چيه؟

دواتر ئهو خودايه‌ی كه موسلمانان ئاوا به زانا و ژيري ده‌زانن و پي‌يان وايه سه‌رچاوه‌ی هه‌مو زانسته‌كانه؛ كاتئ باس له زانستی ئه‌ستپه‌ناسی و هه‌ئيه‌ت (زانستی شی‌كردنه‌وه‌ی بنه‌ره‌تی هه‌ر شتێ) ده‌كات، ئه‌وه‌نده قسه‌كه‌ی نازانستی و مندا‌لانه‌يه كه نه‌ك بوته‌ هو‌ی پي‌كه‌نين له لای كافره‌كان به‌لكو ئيسلام‌ناسه‌كانيشی وه‌كه‌نين خستوو. له ئايه‌ی 10 سوره‌ی "كهف" دا باسی ئه‌فسانه‌ی "ذوالقرنين" ده‌كا و ده‌لئ: "كه ذوالقرنين گه‌يشته شوینی كه خۆر له كانياويكی ئاو بۆر (تيره) و له وئ‌دا ئاوا ده‌بوو." ئه‌مرۆ سه‌له‌ماوه كه خۆر له هيچ شويینی قوم نابيئت و ئه‌وه‌ی كه رۆژ هه‌لدیئت و ئاوا ده‌بيئت به هو‌ی سوورانی زه‌ويه.

له ئايه‌ی 189 سوره‌ی "بقره" دا هاتوو كه: (ئهی پي‌غه‌مبه‌ر) ليئت ده‌پرسن كه هو‌ی به‌در و هيلالی مانگ چيه؟ بلئ كه ئه‌وه كاتی عيابه‌تی هه‌جه و... "يه‌كه‌م شت كه ده‌بي بگوتري ئه‌وه‌يه كه ئهو زانسته خودا له "ميدراش" يه‌كئ له وتاره‌كاني كتیبي موقه‌ده‌سی عيبريه‌كان، وه‌ری گرتوو كه كاتی گۆرينی مانگیان به هاتنی رۆژه‌كاني پشودان و عيابه‌ت‌كردن ده‌زانی. (1) دووه‌م شت كه پي‌ويسته بگوتري كه هو‌ی ته‌واو بوون و ناته‌واو بوونی مانگ ده‌گه‌ريته‌وه بۆ شي‌وازی هه‌ل‌سوورانی زه‌وی و چۆنيه‌تی نوور وه‌رگرتنی مانگ له هه‌تاو؛ نه‌ك ئه‌وه‌ی كه خودا هه‌ر كه مانگ بوو به به‌در يان هيلال ئه‌وه موسلمانان بچن بۆ هه‌ج. جا ئه‌گهر به قسه‌ی ئهو ئايه‌ته بكریئت له سال‌دا موسلمانان ده‌بي زياتر له حه‌وت هه‌شت جار بچن بۆ هه‌ج؛ كه‌چی ئه‌وه‌ی كه ئه‌مرۆ ده‌ی‌بينين له سال‌ا، جاريكه.

يان له كۆمه‌لئ ئايه‌دا وه‌ك ئايه‌ی 258 سوره‌ی "بقره" و ئايه‌ی 40 سوره‌ی "معارج" و ئايه‌ی 5 سوره‌ی "صافات" دا باس له ئه‌وه ده‌كات كه دونيا خاوه‌ن چه‌ن رۆژه‌لا‌ت و چه‌ن رۆژئاوايه، كه‌چی له هه‌مان كاتدا هه‌ر باسی باشوور و باكوور هه‌ر ناکريئت.

با بزانیين كه زانستی خودا سه‌باره‌ت به كيوه‌كان ده‌لئ چي. له حه‌وت ئايه‌ی ئه‌وه‌لئ سوره‌ی "نباء" خودا باسی شتيكی غه‌ريب و زۆر گرینگ ده‌كات بۆ خه‌لك؛ ئه‌ويش ئه‌وه‌يه كه خودا كيوه‌كاني وه‌ك بزمار له ئه‌رز رۆ‌كردوو تا زه‌وی ئارام بيئت و نه‌لاژيئه‌وه. ئه‌وه‌ی راستی بيئت سه‌باره‌ت به چۆنيه‌تی سازبوونی كيوه‌كان، زۆرينه‌ی پسپوورانی زه‌وی‌ناسی سه‌ره‌كی‌ترین هو‌يه‌كاني ساز بوونی كيو به‌ ديارده سروشتيه‌كان وه‌ك بوومه‌له‌زه، بوركان و هات و چۆی زه‌وی له دريژايی ميژودا ده‌زانن. دواتر با بپرسين كه بزمار نووكه‌كه‌ی له‌و شته‌ی كه قه‌راره ليئ بدریئت هه‌ل‌ده‌چي، به‌لام بزماره‌كاني خودای له پيشه‌وه پشته‌كه‌يان له زه‌وی هه‌ل‌چه‌قيوه.

خودا له چه‌ندين ئايه‌دا باس له‌وه ده‌كات كه دل شوینی بي‌كردنه‌وه‌يه و ئهو بي‌رۆكه‌يه له ئايه‌كاني 46 سوره‌ی "حج"، ئايه‌ی 179 سوره‌ی "اعراف" و ئايه‌ی 24 سوره‌ی "محمد" و چه‌ندين ئايه‌ی‌تردا ده‌بين‌دریئت. له‌و ئايه‌تانه‌دا دل به شوینی عه‌ق‌ل و ئه‌نديشه و بيرو بروا ده‌زان‌دریئت. ئه‌وه هه‌له‌يه‌كی گه‌وره‌يه كه خودا و پي‌غه‌مبه‌ر توشي بوون. ئه‌مرۆ سه‌له‌ماوه كه مرۆف به ميشك بي‌ر ده‌كات‌ه‌وه و ميشك بريار ده‌دا كه ئازای له‌شی

ئینسان چ بکات نهک دل. ههلبهت دلئیش دهوری سه رهکی پییه له پرۆسهی ژیان؛ بهلام دل ئه و کاریکه ریهی نیه که خودا ئامازهی پی کردوو.

وهک دواين بهشی باسه که با جاريکی تر ئاوردهينه وه بۆ زانا بوونی خودا؛ ئاوردهينه وه بۆ ئه وهی که خودا ئاگای له هه مو شتی ههیه. ئاور دهينه وه بۆ ئه وهی که به بی ئیجازه ی خودا بهرگی له دار بهرنا بیته وه. ئه دی ئه گهر وایه خودا ئاگای له سه د و هه شتا هه زار کورده ئه فال کراوه کان بوو و دهنگی نه کرد. خودا چاوی لی بوو که چۆن مندا له که ی عومه ری خاوه ر دواين هه ناسه که ی هه ل کیشا و له گه ل زیاتر له پینج هه زار وه نه وشه ی هه لجه یی شه هید بوون و دهنگی نه کرد. خودا ئاگای لی بوو له سه ربیرینی رۆژنامه نیگار و وینه هه لگر و هه مو جه نایه ته کانی دونیا و دهنگی نه کرد. خودا دهیزانی که له ئه فغانستان چون له شه قام و کۆلان هکان به کوله میشکی ژنان ده شله قی و دهنگی نه کرد. خودا ئاگای له چال هه لقه ندنه کانی ئیران بوو بۆ ژنان و ره جم کردن و قه مچی لی دان به لام دهنگی نه کرد.

خودا جوان چاوی له مندا له برسیه بی گوناچه که ی ئه فریقا ههیه که له برسان و له تونیان توانای دوور کردنه وه ی میشوله کانی نیه له خوی و چوارده وره ی گیراوه به لاش خوره کان که چاوه رانن بمریت و بی خۆن به لام دهنگی نه کرد..... و سه دان جه نایه تی تر که قه ت خودا پیشی نه کرتن... به راست خودا ئاگای له هه مو شتی ههیه..... من پیم وانیه.

پهراویزه کان: